

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 26. februar 2007

letnik XV

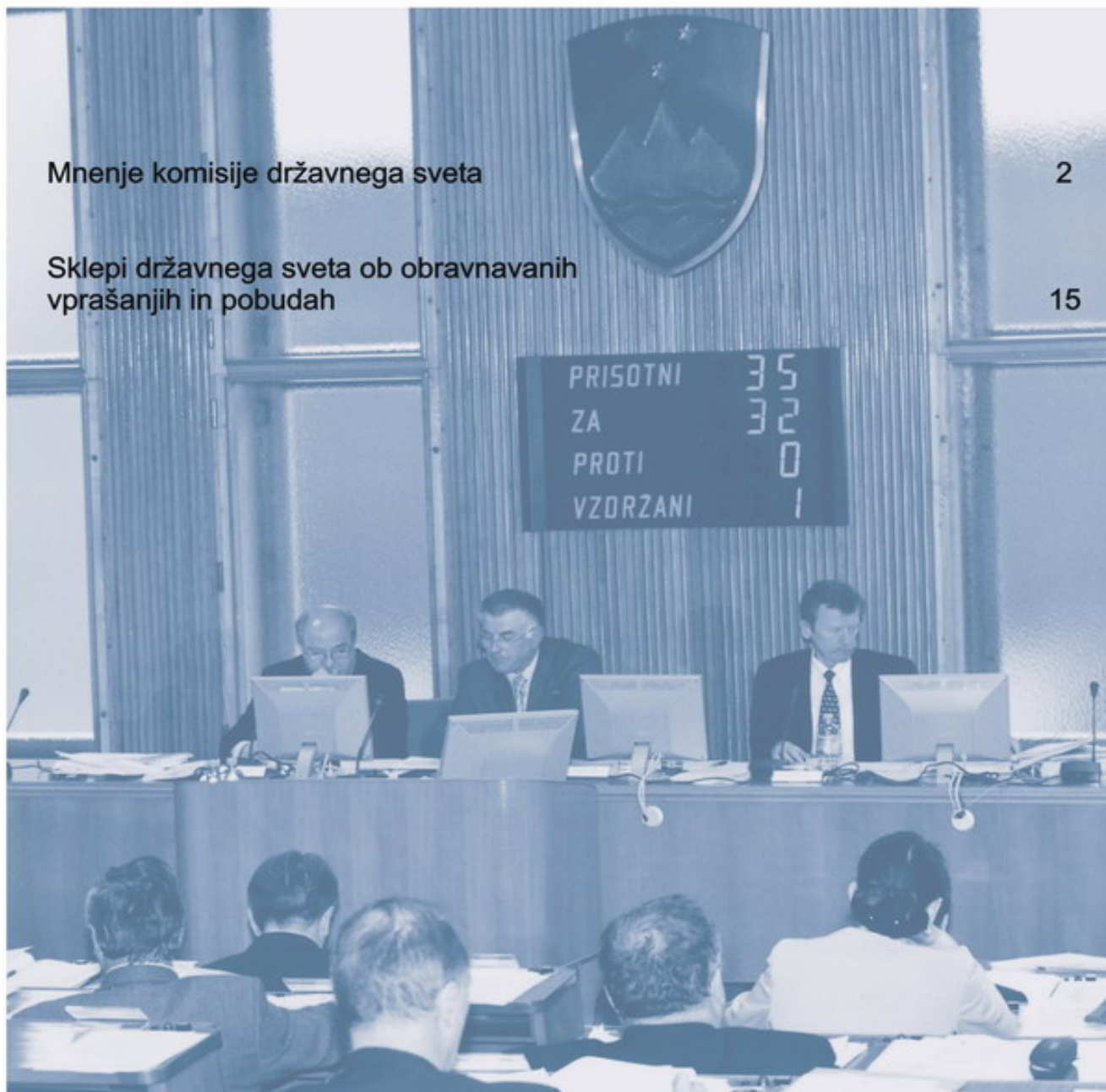
Št. 5

Mnenje komisije državnega sveta

2

Sklepi državnega sveta ob obravnavanih
vprašanjih in pobudah

15

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve **k Poročilu o stanju v EU in položaju Republike Slovenije v njej v letu 2006**, EPA 1266

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 45. seji, dne 14. 2. 2007, obravnavala Poročilo o stanju v EU in položaju Republike Slovenije v njej v letu 2006, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Poročilo, ki je zastavljeno kot refleksija na Deklaracijo o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah Evropske unije v letu 2006, sta predstavila predstavnik Službe vlade za evropske zadeve in Ministrstva za zunanje zadeve. Dejala sta, da osrednji del poročila predstavlja oris stanja v EU ter pregled uresničenih političnih usmeritev na področju priprav na predsedovanje Slovenije Evropski uniji, priprav na prevzem evra, vzpostavitve zunanje meje Evropske unije, izvajanja Lizbonske strategije, revizije strategije trajnostnega razvoja Evropske unije, priprav na naslednjo finančno perspektivo in učinkovite porabe sredstev, podpore nadaljnji širitvi in približevanju Zahodnega Balkana Evropski uniji ter prizadevanja za nadaljnjo krepitev Evropske unije v svetovni mednarodni skupnosti. Slovenija je aktivno sodelovala pri sprejemanju pravnih aktov EU za vzpostavitev in delovanje schengenskega informacijskega sistema druge generacije (SIS II). V okviru aktivnosti pri iskanju alternativne rešitve ob nastali zamudi SIS II je dosegla, da pri širitvi ne bo zaostankov in bodo nove države članice imele dostop do schengenskih baz podatkov (portugalski predlog).

V razpravi so člani komisije izpostavili določena vprašanja in dileme. Člani komisije so se osredotočili na stroške, ki so predvideni za predsedovanje Slovenije v letu 2008, predvsem na način njihove ocene ter na rezervni scenarij v primeru, da bodo realni stroški višji od predvidenih. Predstavnik Ministrstva za finance je pojasnil, da so stroški predsedovanja ocenjeni na podlagi dosegljivih podatkov o številu konferenc in srečanj na ministrski in podministrski ravni, ki bodo organizirana v Sloveniji v prvi polovici leta 2008. Na teh podatkih temelji tudi državni proračun za leto 2008, ki bo dopolnjen v letošnjem letu. Pred sprejemom dopolnitev tega proračuna bo potrebno na novo oceniti stroške vseh srečanj in konferenc, nova številka pa bo predstavljala novo oceno stroškov predsedovanja. V primeru, da bodo stroški predsedovanja presegali ocenjeno višino stroškov, ki bodo zajete v proračunu 2008, pa bo potrebno poseči v splošne proračunske rezervacije.

Člani komisije so se zavzeli tudi za večjo podporo Slovenije državam kandidatkam za članice Evropske unije na področju Zahodnega Balkana. Predstavnik zunanjega ministrstva je poudaril, da Slovenija podpira te države pri vstopanju v Evropsko unijo še posebej zaradi gospodarskih interesov. Dejal je tudi, da se Slovenija vseskozi zavzema za to, da bi dosegli datum za začetek pogajanj z Makedonijo, vendar je na njihovi strani,

da izpolnijo nekatere zahteve in sporazume (npr. izvajanje ohridskega okvirnega sporazma).

Zaradi zanimanja članov komisije je predstavnik Ministrstva za zunanje zadeve na kratko predstavil tudi vlogo Centra za evropsko prihodnost, ki zagotavlja vsebinsko in tehnično pomoč državam z evropsko perspektivo, da se bodo uspešno spopadale z zahtevami integracijskega procesa. Naloga centra je tudi podpora slovenski Vladi pri eni od ključnih nalog slovenskega predsedovanja Evropski uniji, to je medkulturni dialog.

Predstavnik interesne skupine delojemalcev je poudaril, da je rezultat ugodnega položaja Slovenije tudi zasluga socialne politike in socialnega dialoga v Sloveniji. Vlogo socialnih partnerjev na tem področju se po njegovem mnenju premalo poudarja.

Po razpravi je komisija sprejela naslednji s k l e p:

Komisija se je seznanila s Poročilom o stanju v EU in položaju Republike Slovenije v njej v letu 2006.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije Jožko Čuk.

Mnenje komisije za gospodarstvo **k predlogu zakona o spremembah zakona o finančnem poslovanju podjetij** - skrajšani postopek, EPA 1234

Komisija za gospodarstvo je 53. seji, dne 14. februar 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah zakona o finančnem poslovanju podjetij, ki ga je državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**, pri tem pa poudarila, da zakon ne sme veljati za nazaj razen v primerih, ko gre za dokazane zlorabe družb in se uveljavlja načelo spregleda pravne osebnosti.

* * *

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Mnenje komisije za politični sistem **k predlogu zakona o spremembi in dopolnitvi Obligacijskega zakonika** - druga obravnavo, EPA 1261

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 66. seji, dne 19.2.2007, obravnavala predlog zakona o spremembi in dopolnitvi Obligacijskega zakonika, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Zakon o obligacijskih razmerjih je pojem obresti urejal vse do leta 2002, ko je začel veljati Obligacijski zakonik. Izhodišče ZOR glede obresti je bila njihova temeljna funkcija, torej plačilo za uporabo tujega kapitala. Dopustnost dogovora o pogodbeni valorizaciji, katere namen je bil tudi ohranjanje nespremenjene kupne moči dolgovane glavnice, pa je bil zelo omejen. Ravno zaradi skokovitega naraščanja inflacije po letu 1982, je poslovna praksa in ekonomska teorija v tistem času začela opozarjati na razliko med revalorizacijsko in realno obrestno mero. Zakon je določal, da je lahko izvršni svet obrestno mero zamudnih obresti predpisoval v višini, ki je poleg temeljne funkcije zagotavljala tudi ohranjanje realne kupne moči dolgovane glavnice. Da bi lahko obresti opravljale tudi funkcijo revalorizacije, je bilo potrebno le te obračunavati z uporabo konformnega obračuna, ki predpostavlja obrestno obrestni račun. Hkrati pa je zakon izrecno prepovedal obrestne obresti.

Obresti so v veljavnem OZ urejene v petem poglavju, kjer poleg denarnih obveznosti najdemo še tiste z več predmeti in več upniki ali dolžniki, kjer predstavljajo obresti nadomestilo za uporabo denarja. Potrebno je ločevati med pogodbenimi in zamudnimi obrestmi. Slednje so civilna sankcija za kršitev obveznosti in imajo dve funkciji: nadomestilo za uporabo denarja ter kaznovalna funkcija, ki dolžnika sili k pravilni, predvsem pa pravočasni izpolnitvi obveznosti. Pravilo, da obresti nehajo teči, ko vsota zapadlih in ne plačanih obveznosti doseže glavnico, je ZOR umestil v odsek pogodbenih obrestmi. Slednje ne velja za obligacijski zakonik, kjer je omenjeno pravilo uvrščeno v odsek, ki velja tako za pogodbene kot zamudne obresti.

Predlagatelj zakona o spremembah in dopolnitvah obligacijskega zakonika vidi pomanjkljivosti sedanje ureditve v tem, da le ta omogoča položaj, ki dolžnika vzpodbuja k neplačilu njegove obveznosti do upnika, saj zamudne obresti po določenem času nehajo teči. Predlog zakona tako določa pravilo, da obresti nehajo teči, ko vsota zapadlih, pa ne plačanih obrestmi doseže glavnico, vendar samo za pogodbene obresti.

Član komisije g. Jože Ilc je poudaril, da so zamude vzrok propada sistema izvršb v letu 1991. Državni organi imajo daljše plačilne roke kot posamezniki, kar tudi slednje na koncu privede do tega, da zamujajo s plačili. Sistem, kot ga predlaga predlagatelj je dvorezen, saj so v Švici ugotavljali, da ravno dolge zamudne obresti povzročajo neplačevanje. S takšnim predlogom bodo obresti ušle nadzoru, zato se ne strinja, da bi spreminjali enotno ureditev, ki postavlja mejo obrestmi z višino glavnice. Ostali člani so se z navedenim strinjali, zato je komisija na koncu sprejela **sklep**:

Komisija **ne podpira** predloga zakona o spremembah in dopolnitvah obligacijskega zakonika.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Poročilo komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano **k poročilu o stanju kmetijstva, živilstva in gozdarstva v letu 2005**, EPA 1268

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 49. seji, dne 14. 2. 2007, obravnavala poročilo o stanju kmetijstva, živilstva in gozdarstva v letu 2005, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s poročilom, ki so ga predstavili predstavniki Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Kmetijskega inštituta Slovenije. Poročilo prikazuje in analizira rezultate slovenskega kmetijstva, gozdarstva in živilstva in z njimi povezanih dejavnosti v letu 2005. Razdeljeno je v tri vsebinske sklope in sicer prinaša prvi sklop podrobnejši prikaz in analizo dogajanj na področju kmetijstva in živilstva. Drugi sklop je namenjen prikazu stanja v ribištvu, tretji sklop pa obravnava gospodarska gibanja v gozdarstvu in lovstvu. Posebej je pripravljen pregled po kmetijskih trgih, ki tematiko zaokroža na ravni posameznega kmetijskega trga. Poročilo ločeno obravnava 15 pomembnejših kmetijskih trgov, v okviru vsakega trga pa so prikazani proizvodnja, zunanja trgovina, poraba, cene in neposredni ukrepi kmetijske politike. V tekstovnem delu je dan poudarek na primerjavi leta 2005 s predhodnim letom. Spremembe v daljšem časovnem obdobju so večinoma prikazane grafično, podatkovna priloga pa praviloma vsebuje podatke za obdobje od leta 1993 do 2005, poleg podatkov za obravnavane trge pa vsebuje podatke še za nekatere druge proizvode, ki v tekstovnem delu niso posebej obravnavani.

Poročilo je pripravljeno na osnovi podatkov Statističnega urada RS, podatkov Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter drugih uradnih virov. Bilance proizvodnje in porabe kmetijskih proizvodov ter nekateri preračuni so pripravljene na Kmetijskem inštitutu Slovenije. Gospodarska gibanja so bila v letu 2005 v Sloveniji ponovno ugodna saj je realna rast bruto domačega proizvoda znašala 4 %. Ugodnejši so bili tudi makroekonomski kazalniki javnih financ, pri čemer se je zaposlenost ponovno nekoliko povečala, vendar se je ob tem upadanje brezposelnosti zaustavilo, gibanja na svetovnem trgu pa so kljub pritiskom naraščajočih cen nafte in ob usklajenem delovanju ekonomskih politik prispevala k nadaljnjemu nižanju inflacije, ki je v letu 2005 znašala v povprečju 2,5 %.

Nadaljeval se je trend padanja cen hrane in pijač za potrošnike, večji padec teh cen pa v precejšnji meri lahko pripišemo vse večji konkurenci na domačem trgu po vstopu v EU. Po podatkih nacionalnih računov kmetijstvo skupaj z lovom in gozdarstvom v zadnjih letih k bruto domačemu proizvodu prispeva okoli 2%, k skupni zaposlenosti pa okoli 10%. Leto 2005 je bilo drugo leto polnopravnega članstva Slovenije v EU, ki je prineslo

uveljavitev skupne kmetijske politike in drugih pravil skupnega trga tudi za slovensko kmetijstvo. Glede na to, da je bila večina domače zakonodaje harmonizirana z evropsko že pred pristopom ter da se je tudi kmetijska politika v predpristopnem obdobju v glavnem že uskladila z EU, sam vstop na področju kmetijstva ni prinesel večjih pretresov. Posledice vstopa v EU so se še najbolj neposredno izrazile v blagovni menjavi agroživilskih proizvodov. Celotno leto 2005 je bilo za kmetijstvo razmeroma ugodno, saj je obseg proizvodnje ostal na ravni leta 2004, ko je bila proizvodnja najvišja so sedaj. Tudi trend padanja cen kmetijskih proizvodov pri proizvajalcih se je nadaljeval, vendar je bil precej manj izrazit kot v predhodnih letih.

V letu 2005 so se povečale proračunske podpore v kmetijstvu za 17 % in so skupaj znašala 63,5 milijard tolarjev oziroma 265 mio evrov. Polovico od tega zneska je prispeval skupni proračun EU, izdatki za ukrepe kmetijske politike iz nacionalnih virov pa so bili tako kljub večjim proračunskim podporam kmetijstvu za 26% nižji kot v letu 2004. Največ proračunskih sredstev je bilo porabljenih za ukrepe politike razvoja podeželja, pri čemer gre večina povečanja na račun ukrepov v okviru programa razvoja podeželja. Nekoliko ugodnejša cenovno stroškovna razmerja in podoben obseg proizvodnje kot v letu prej so zadržali dohodek kmetijstva v letu 2005 na razmeroma visoki ravni, kar je prispevalo povečanje neposrednih plačil kmetijskim proizvajalcem. Proces strukturnih sprememb v kmetijstvu, ki je intenzivno potekal od sredine 1990 - ih let se je v zadnjih dveh letih upočasnil, kar tudi kažejo podatki strukturnih popisov.

Na področju zunanje trgovine se je obseg z agroživilskimi proizvodi v letu 2005 povečal za 15 %, kar pomeni nadaljevanje trenda, ki smo mu priča že daljše obdobje. Izvoz, ki se je dve leti zapored zmanjševal, je v letu 2005 porasel za 16%, s čemer je za več kot odstotno točko presegel rast uvoza. V zadnjih letih živilska industrija po številnih kazalnikih gospodarske učinkovitosti beleži nazadovanje, kar je predvsem rezultat kasnejšega odpiranja trgov ter rastočih pritiskov in sprememb na strani sorazmerno visoko razvite trgovine. Trend slabšanja izvozne usmerjenosti se je v letu 2005 zaustavil, delež prihodkov od prodaje, ki ga živilska panoga ustvari na tujih trgih, pa se je v primerjavi z letom 2004 povečal. Agregatni poslovni izid slovenske živilskopredelovalne panoge je bil v letu 2005 pozitiven; med tem ko je v poslovnem letu 2004 živilska panoga izkazala neto izgubo v višini 2,2 milijarde sit, je v letu 2005 ustvarila neto dobiček v višini 445 mio sit.

Večjih vsebinskih sprememb v kmetijski politiki v letu 2005 ni bilo, nadaljevali so se vsi nosilni ukrepi tako v okviru tržne cenovne politike, kot v okviru politike razvoja podeželja, v podobnem obsegu pa so se izvajale in sofinancirale tudi javne službe in splošne storitve za kmetijstvo. Neposredna plačila kmetijskim proizvajalcem so se še vedno izvajala po sistemu, kot je veljal pred zadnjo reformo skupne kmetijske politike. V okviru programa razvoja podeželja, ki ga sofinancira EU z okoli 80% so tudi v letu 2005 najpomembnejši ukrep ostala izravnalna plačila za težje pridelovalne razmere ter kmetijsko okoljska plačila, nadaljevalo pa se je tudi izvajanje ukrepov iz okvira enotnega programskega dokumenta, ki ga EU sofinancira s 50%. S strani EU sta se v letu 2005 začela sofinancirati še dva specifična programa in sicer program prestrukturiranja

vinogradov in program vzdrževanja čebeljih matic kranjske čebele, ki teče vzporedno z ukrepi za podporo čebelarstvu, ki jih EU sofinancira 50%.

Komisija opozarja, da so med novostmi, ki so v letu 2005 pomembno vplivale na kmetijstvo tudi spremembe v dohodninski zakonodaji. Po novem se v osnovo za dohodnino všteta tudi plačila iz naslova ukrepov kmetijske politike in druga plačila, izplačana v povezavi z osnovno kmetijsko in gozdarsko dejavnostjo, izjema so le plačila iz okvira kmetijsko okoljskih programov. Novosti je zaslediti v letu 2005 tudi v pogojih uveljavljanja podpor in administrativno kontrolnih postopkov, saj so pri uveljavljanju neposrednih plačil začela veljati nekatera pravila navzkrižne skladnosti, ki predpisujejo ravnanje ter dobre kmetijske in okoljske pogoje pri kmetovanju.

Za gospodarske zmogljivosti zasebnih gozdov je v letu 2005 značilno, da so premalo izkoriščene saj dosegajo le 79% možnega poseka, ki je opredeljen v sprejetih gozdno gospodarskih načrtih. Povečanje poseka tudi v zadnjem letu gre pripisati sečnji lubadark, ki so posledica prenamnožitve podlubnikov. Obseg negovalnih del v gozdovih se je v povprečju v primerjavi z letom 2004 povečal za 3%, v zasebnih gozdovih pa je bila realizacija negovalnih del manjša za 6%, v državnih gozdovih pa večja za 16%. Za uresničevanje programa vzdrževanja gozdnih cest, ki so pomemben dejavnik za zagotavljanje ustreznih pogojev za gospodarjenje z gozdovi, je bilo v letu 2005 na razpolago 776 mio tolarjev ali 78% od predvidenih sredstev, zaradi česar je bila nekoliko otežena izvedba del na koncu leta. Obseg proizvodnje gozdnih lesnih sortimentov pa se je v primerjavi z letom 2004 povečal za 7%, kar je največ v zadnjih petnajstih letih. Izvoz lesa se je po količini v primerjavi z letom 2004 povečal za 69%, uvoz pa za 4%. Trende v izvozu je predvsem narekovala povečana sečnja iglavcev zaradi lubadarja.

Komisija ocenjuje, da se je realizacija načrtovanega pri upravljanju s populacijami divjadi povečala; k temu je prispevalo tudi dobro sodelovanje Zavoda za gozdove Slovenije z lovskimi organizacijami, kar zagotavlja večjo usklajenost populacij divjadi z njihovim okoljem ter medsebojno usklajenost v okolju. Skupna vrednost izplačanih odškodninskih zahtevkov zaradi škode divjadi se je nanašala na škodo, ki jo divjad povzroča na nelovnih površinah in je njen plačnik na podlagi določil zakona Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Glede povračil škode od divjadi bi bilo pomembno vedeti kakšna je bila višina zahtevkov za plačilo škode ter višina dejansko povrnjene oziroma izplačane škode.

Komisija meni, da bi država morala priti do usmeritve, kako preprečiti oziroma ustaviti zaraščanje kmetijskih in gozdnih površin, na kakšen način zagotoviti povečanje velikosti kmetijskih gospodarstev in urediti status zaščitenih kmetij, kar bi bilo mogoče rešiti z ustrežno spremembo zemljiške politike, saj le statistični pokazatelji ne prikazujejo pogosto dejanskega stanja, kljub temu, da poročilo navaja, da je v letu 2005 ostala enaka tudi povprečna velikost kmetijskih gospodarstev (6,3 hektarje).

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 66. seji, dne 19.2.2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o inšpekcijskem nadzoru, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je strinjala s predlagateljem, da so se na področju izvajanja inšpekcijskega nadzora v praksi pojavile težave, predvsem z vidika *neučinkovitosti teh služb* v določenih primerih, kar je povzročilo številna vprašanja in odmeve v javnosti. Izkazalo se je, da je bil razlog za neučinkovitost tudi v *pomanjkanju koordinacije* med inšpekcijami ter v *slabi organizaciji* dela oziroma v *nejasnih pristojnostih* tako posameznih inšpekcij kot tudi glavnih inšpektorjev. Vloga Inšpekcijskega sveta po mnenju predlagatelja ni bila dovolj jasno opredeljena, predvsem pa naj ne bi bil dovolj natančno določen način vodenja in koordinacije tega medresorskega delovnega telesa.

Predlagatelj navaja, da "so se v okviru organizacije dela v organih državne uprave pokazale težave zaradi nekaterih določb veljavnega zakona o inšpekcijskem nadzoru, ki je *onemogočal zaposlovanje strokovnjakov za posamezna področja, ki niso imeli opravljenega strokovnega izpita iz splošnega upravnega postopka*. Glede na specifično vsebino tega izpita na trgu delovne sile, predvsem v zasebnem sektorju, praviloma ni kandidatov, ki bi imeli opravljen ta izpit, *imajo pa druga strokovna znanja*, potrebna za izvajanje nalog inšpekcijskega nadzora. Zato je bilo potrebno dopolniti veljavni zakon v delu, ki določa imenovanje osebe za inšpektorja ob sklenitvi delovnega razmerja". Inšpektorji so javni uslužbenci; za njih že 89. člen ZJU omogoča enoletni spregled ustreznega strokovnega izpita za imenovanje v naziv, zato je sprememba drugega in tretjega odstavka 12. člena ZIN posledica ne dovolj širokega branja določb.

Predlog ZIN-A se sklicuje na strokovnost ljudi z določenih področij in posebna strokovna znanja; inšpekcijski nadzor kljub temu ne zajema nadzora nad strokovnostjo delovanja, pač pa nad pravilnostjo izpolnjevanja predpisov. Ne gre za ugotavljanje strokovnosti dela, pač pa za prilagajanje pravnih in fizičnih oseb predpisom, ki jih sprejemajo državni organi. Zakon ne zahteva, da bi bil inšpektor po svoji izobrazbi npr. strokovnjak gradbene stroke, pač pa pogojuje njegovo delo zgolj z izpitom za inšpektorja, ki vsebuje le procesne predpise (upravni postopek in upravni spor, postopek vodenja in odločanja o prekrških in postopek inšpekcijskega nadzora). Mnenje zakonodajalca se tako s strani predlagatelja speljuje na drug tir, ki govori o strokovnosti, ne pa o dejanskem poznavanju procesnih določb.

Komisija je ob pregledu zakona podala naslednje **pripombe**:

K 1. členu

V drugemu odstavku se za besedilom "1. do 7. člen" doda besedilo "razen četrtega odstavka 3. člena".

O b r a z l o ž i t e v

Po (novem) petem odstavku se »za upravno inšpekcijo, inšpekcijo za sistem javnih uslužbencev, obrambno inšpekcijo in druge oblike notranjega upravnega nadzora nad poslovanjem državnih organov in organov lokalnih skupnosti uporabljajo samo naslednje določbe tega zakona: 1. do 7. člen, 11. do 18. člen, prvi odstavek 19. člena ter prvi in tretji odstavek 20. člena tega zakona«.

Po četrtem odstavku 3. člena ZIN se ta zakon *ne uporablja za upravno inšpekcijo, proračunsko inšpekcijo, obrambno inšpekcijo in druge oblike notranjega upravnega nadzora nad poslovanjem državnih organov in organov lokalnih skupnosti*, po predlogu ZIN-A pa se bi ta zakon med drugim *uporabljal tudi od 1. do 7. člena, ki pa vsebuje 4. odstavek 3. člena*. Tako ni jasno ali se uporablja ali ne.

Za četrtem odstavkom 3. člena ZIN naj bi se dodal **nov** peti odstavek, čeprav ga osnovni ZIN ne vsebuje.

K 3. členu

Po drugem odstavku 8. člena naj bi »inšpekcije delovale v *inšpektoratih, ki imajo status organa v sestavi ministrstva*. Če v inšpektoratu deluje več inšpekcij, se oblikujejo ustrezne notranje organizacijske enote v skladu s predpisi, ki urejajo notranjo organizacijo in sistemizacijo v organih državne uprave. V tretjem odstavku naj bi se za besedo »sestavi« doda beseda »ministrstva«, za besedilom »ki ni inšpektorat« pa se doda besedilo »oziroma v drugem organu, ki ni inšpektorat,«.

Zakon o državni upravi (ZDU-1-UPB4) (Ur.l.RS, št. 113/05) kot sistemski zakon s področja državne uprave v tretjem odstavku 14. člena¹ določa, da se za naloge inšpekcijskega in drugega nadzora ustanovi organ v sestavi ministrstva, če se s tem zagotovi večja učinkovitost in kakovost pri opravljanju nalog oziroma, če je zaradi narave nalog ali delovnega področja potrebno zagotoviti večjo stopnjo strokovne samostojnosti pri opravljanju nalog.

Glede na to, da se ZIN-A sklicuje na neučinkovitost inšpekcijskih služb, da na ravni zakona določa *inšpektorat, ki ima status organa v sestavi in dopušča izjemo, da lahko inšpekcija deluje v organu v sestavi, ki ni inšpektorat* in ob upoštevanju

¹ Organ v sestavi ministrstva se ustanovi za opravljanje specializiranih strokovnih nalog, izvršilnih in razvojnih upravnih nalog, nalog inšpekcijskega in drugega nadzora in nalog na področju javnih služb, če se s tem zagotovi večja učinkovitost in kakovost pri opravljanju nalog oziroma, če je zaradi narave nalog ali delovnega področja potrebno zagotoviti večjo stopnjo strokovne samostojnosti pri opravljanju nalog.

prvega odstavka 21. člena ZDU-1, ki določa, da se **z uredbo** se lahko **ustanovi upravni organ v sestavi ministrstva** med drugim tudi za opravljanje nalog inšpekcijskega in drugega nadzora, je določanje organizacijske oblike inšpektorata in organizacije dela v inšpektoratu in izven njega na ravni zakona v nasprotju z 21. členom ZDU-1 in njegovim namenom ter je popolnoma nepotrebno. Glede na 121. člen Ustave RS (naloge uprave opravljajo neposredno ministrstva) ni nobene potrebe, da bi organe v sestavi urejal zakon, da bi jih kakorkoli poimenoval ali celo izjemoma omogočal delo izven inšpektorata v organu v sestavi, če ZDU-1 določa le pogoj opravljanja nadzora v organizacijski obliki organa v sestavi.

K 5. členu

V 10. členu naj bi se zopet za prvim odstavkom dodali **nov** drugi, tretji, četrti in peti **odstavek**, čeprav ima dosedanji 10. člen le en odstavek. *Ne moremo govoriti o novih odstavkih (ker stare ne črtamo), pač pa samo o dodajanju odstavkov (ki jih do sedaj še ni bilo).*

K 6. členu

11. člen naj bi se spremenil v celoti. Prvi odstavek predlaganega člena se od prejšnjega razlikuje le po tem, da bo Inšpekcijski svet vodil minister, pristojen za upravo in "nehvaležni" dodatek, da se bo Inšpekcijski svet ustanovil (čeprav že deluje) zaradi "doseganja večje učinkovitosti". Inšpekcijski svet že deluje in torej ni bil učinkovit (zato tudi ne bo postal sam po sebi zaradi takšnega besednega dodatka). V obrazložitvi k členu je navedeno, da po sedaj veljavni ureditvi vodenje inšpekcijskega sveta ni bilo določeno z zakonom, zato bo po predlogu Inšpekcijski svet vodil minister za upravo. Komisija meni, da je vodenje sposobnost posameznika, ki ima to sposobnost ali pa je nima.

Ustava RS ne zahteva, da bi bile vse stvari urejene z zakonom, pač je to določeno le za pravice in obveznosti državljanov in drugih oseb (87. člen) kamor pa vodenje Inšpekcijskega sveta ne sodi. Že veljavni ZIN v četrtem odstavku 11. člena določa, da se vprašanja, povezana z delom Inšpekcijskega sveta uredijo v poslovniku, kamor sodi tudi samo vodenje sveta. Inšpekcijski svet je torej tudi sedaj imel svojega vodjo (glavni tržni inšpektor), zato sama premestitev vodenja na ministra za javno upravo, sama po sebi ne bo vodila k večji učinkovitosti po strokovni plati, pač pa na račun ministrove hierarhije v sistemu državne uprave. Inšpektorji bodo mnogo težje odrekli sodelovanje, saj je bilo doslej vse odvisno od iniciative posameznega predstojnika inšpekcijskega organa in dobre volje tistih predstojnikov, katerih inšpektorji bi v posamezni zadevi morali sodelovati. Učinkovita koordinacija ni bila izvedljiva na podlagi poslovnika, ki je sprejet s soglasjem vlade, zato jo bo sedaj vodila oseba z zakonskimi pooblastili do glavnih inšpektorjev. Minister kot član vlade bo tako narekoval glavne smernice delovanja inšpekcij, zaradi česar se postavlja vprašanje njihove **samostojnosti kot ene temeljnih načel zakona o inšpekcijskem nadzoru (4. člen ZDU-1)**. *Minister*

sicer ni pristojen za poseganje v konkretni inšpekcijski postopek, lahko pa vsekakor nakaže smernice dela inšpekcij ali (ne)prednostna področja. Glavni inšpektor ne bo neposredno odgovoren ministru za javno upravo kot vodji inšpekcijskega sveta, temveč ministru, v okviru katerega je konkretna inšpekcija, po drugi strani pa drži, da sta resorni minister kot minister za javno upravo člana iste vlade.

Predlog za reorganizacijo Inšpekcijskega sveta sam po sebi ni boljši ali slabši od sedanjega. Kaže, da bo velik del bremena padel na poslovnik Inšpekcijskega sveta, ki bo uredil njegovo delo (kar pa je inšpekcijski svet tudi sedaj že imel). Komisija upa, da bo zaradi prisotnosti ministra boljši, kot je bil dosedanji. Ob tem je treba ponovno poudariti temeljno načelo samostojnosti inšpektorjev, ki bo s poseganjem vlade (ministra) lahko dobilo predznak politizacije. V to smer kaže sama obrazložitev k 6. členu, kjer se predlagatelju *zapiše*, da je:

"zaradi pomembnosti izvajanja inšpekcijskega nadzora v Republiki Sloveniji po enotnih standardih potrebno zagotoviti možnost sprejemanja strateških odločitev na tem področju **na najvišji politični in tudi strokovni ravni, kar lahko zagotavlja le vlada** kot najvišji organ državne uprave in najvišji organ izvršilne veje oblasti. **Z določitvijo pristojnega ministra, ki bo vodil Inšpekcijski svet, pa je vzpostavljena tudi neposredna vez tega sveta z vlado.**"

Da ima predlagatelj poleg vodenja Inšpekcijskega sveta s strani ministra lahko še druge namene, kaže tudi obrazložitev k 5. členu, kjer je zapisano, da bo minister "*predlagal tudi določene ukrepe za učinkovitejše delo*".

Za tretji odstavek lahko ugotovimo, da bi bil popolnoma zadovoljiv, če bi izpustil besedilo "opravlja naloge, povezane z doseganjem večje učinkovitosti in usklajenosti delovanja inšpekcij", enostavno tako, da Inšpekcijski svet usklajuje skupno izvajanje nalog inšpekcijskega nadzora različnih inšpekcij, obravnava skupna vprašanja glede delovanja inšpekcij, obravnava vprašanja, povezana z usposabljanjem v inšpekcijah, obravnava in usklajuje oziroma načrtuje ukrepe za zagotovitev informacijske podpore inšpekcijam.

Pri primerjavi z dosedanjim tretjim odstavkom 10. člena ZIN ugotovimo, da je ZIN-A očitno zaradi "namena učinkovitosti" *izpustil tudi usklajevanje načrtov dela inšpekcij, načrtovanje skupnega izvajanja nalog (ZIN-A določa le usklajevanje skupnega izvajanja) in predlaganje oblikovanja skupin inšpektorjev za skupno izvajanje nalog*. Učinkovitejše delo se postavi pod vprašaj ob dejstvu, da je predlog zakona s 6. členom črtal del določbe tretjega odstavka 11. člena (in je v predlogu novega 11. člena ni ponovno uvedel) po kateri "Inšpekcijski svet usklajuje reševanje organizacije, prostorske, materialne, finančne in administrativne problematike delovanja območnih enot in izpostav inšpektoratov."

K 7. členu

Komisija meni, da pri predlaganem novem tretjem odstavku 12. člena v besedilo določbe ne sodi tekst "(kot na primer: priprava analiz, informacij itd.)", saj po vsebini predstavlja del njene obrazložitve. Mnenje komisije k tem členu je vsebovano tudi v delu, kjer je govora o neupoštevanju določb ZJU. Komisiji se zastavlja vprašanje, kako bodo sedaj lahko inšpektorji postali učinkovitejši, če se znižuje zahtevana delovna doba inšpektorja iz petih let na "ustrezne delovne izkušnje, določene s predpisi, ki urejajo notranjo organizacijo in sistemizacijo v organih državne uprave". Po Uredbi o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in v pravosodnih organih, lahko nekateri inšpektorji nastopijo svoje delovno mesto že pri 3 letih in 7 mesecih delovnih izkušenj.

K 8. členu

Po novem 12b. členu **se šteje**, da je inšpektor, ki je opravil strokovni izpit za inšpektorja, opravil tudi strokovni izpit iz upravnega postopka in preizkus znanja za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku; da je uradnik, ki je opravil strokovni izpit iz upravnega postopka in preizkus znanja za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku, opravil del strokovnega izpita za inšpektorja, ki po vsebini ustreza opravljenemu strokovnemu izpitu in da ima oseba opravljen strokovni izpit za inšpektorja, če ima opravljen pravniški državni izpit.

Besedna zveza "se šteje" se navadno uporablja za numerično štetje (npr. zavarovalne dobe s povečanjem) ali pa predstavlja izpodbojno domnevo, ki omogoča nasproten dokaz. Predlog zakona bi lahko tako domnevo (se šteje) spremenil v ne-izpodbojno fikcijo (se prizna). Kdor je opravil določen izpit, ni namreč kaj za izpodbijati (razen samega izpita, kjer pa ne bi veljal ne eden niti drug izpit). Določba bi se lahko tako npr. glasila: "Osebi, ki ima opravljen pravniški državni izpit se prizna strokovni izpit za inšpektorja."

Ob taksativni določitvi področij, ki jih vsebuje strokovni izpit za inšpektorja, **predlog zakona niti v prehodnih določbah ne pove, kaj se bo zgodilo z veljavnimi podzakonskimi predpisi, ki urejajo vsebino strokovnega zpita: s splošnim** Pravilnikom o strokovnem izpitu za inšpektorja (Uradni list RS, št. 75/04 in 79/05) **ter posebnimi** podzakonskimi predpisi, ki so bili izdani za opravljanje strokovnih izpitov za opravljanje inšpekcije s posameznih področij dela (npr. Pravilnik o posebnem delu strokovnega izpita za inšpektorja varstva pred sevanji, Pravilnik o posebnem delu strokovnega izpita za uradnega veterinarja, Pravilnik o posebnem delu strokovnega izpita za inšpektorja Inšpektorata RS za kulturo in medije). Podzakonski akti so bili namreč izdani tudi na podlagi 12. člena ZIN, ki ga predlog ZIN-A spreminja in dopolnjuje z novim 12a., 12b. in 12c. členom.

Po prvem odstavku 2. člena Pravilnika o strokovnem izpitu za inšpektorja izpit obsega določbe predpisov, ki določajo splošni upravni postopek in posebne upravne postopke, inšpekcijski nadzor, postopek o prekrških *ter drugih predpisov, ki jih uradna oseba neposredno uporablja pri opravljanju inšpekcijskega nadzora*

na določenem upravnem področju. Nov 12a. člen predloga določa vsebino (področja) strokovnega izpita za inšpektorja (upravni postopek in upravni spor, postopek vodenja in odločanja o prekrških in postopek inšpekcijskega nadzora), kjer so **drugi predpisi, ki jih uradna oseba neposredno uporablja** pri opravljanju inšpekcijskega nadzora na določenem upravnem področju, **izpuščeni. Ravno strokovni del predpisov, na kar se predlog sklicuje (zaposlovanje strokovnjakov, strokovna znanja...) je izpuščen.** Te pomanjkljivosti ne bo mogel odpraviti niti minister za upravo, ki bo pristojen za določitev podrobnejšega programa strokovnega izpita za inšpektorja, kamor bo sodil postopek opravljanja, način in postopek prijave, izpitni red, način priznavanja vsebin opravljenih izpitov ali preizkusov znanja in druga vprašanja, povezana s strokovnim izpitom za inšpektorja. Če bi s podzakonskim aktom določil kot pogoj tudi druge predpise, ki jih uradna oseba neposredno uporablja, bi s tem kršil 120. člen Ustave RS, ker bi uredil področje izven okvira ali meja zakona.

Glede na navedeno, komisija podaja konkretno **pripombo**:

V predlog novega 12a. člena se doda četrta alineja, ki se glasi:

" - drugi predpisi, ki jih uradna oseba neposredno uporablja pri opravljanju inšpekcijskega nadzora".

Predlog za spremembo zakona razen spremenjenega načina vodenja inšpekcijskega sveta ter določb o poenotenju izobraževanja in manjših popravkov glede pooblastil ne prinaša nič bistveno novega, kar bi se nanašalo na samo delo inšpekcij.

Komisija upa, da bo ministrovo vodenje inšpekcijskega sveta v praksi pomenilo vsaj malenkostno izboljšanje razmer. Vse je še vedno bistveno odvisno od (ne)uspešnosti inšpektorjev, v prvi vrsti glavnih tržnih inšpektorjev. Le ti so tisti, ki vodijo posamezne inšpekcije in naj bi jih tudi v bodoče. Vse kaže, da gre predlog v smeri *zakona zaradi zakona*, ne sledi pa nujni potrebi po reorganizaciji področja, ki se v večini evropskih držav izvaja tam, kjer nepravilnosti nastajajo, tj. predvsem znotraj upravnih organov, ki jih zaznavajo pri svojem delu. V Veliki Britaniji po navedbah predlagatelja opravljajo naloge nadzora predvsem znotraj upravnih organov, v Avstriji inšpekcijske službe, ki bi bila organizirana v takšni obliki kot pri nas ne poznajo; to delo opravljajo različne upravne policije, za Zvezno Republiko Nemčijo je značilno, da inšpekcijsko dejavnost opravljajo v glavnem upravni organi ter nekatere vrste policije. *Podobno sistemsko ureditev kot je naša, pozna le Republika Hrvaška (Zakon o državnem inšpektoratu), kar pa ni - glede na skupno preteklost - nič presenetljivega.*

Nepravilnosti se morajo odkrivati tam, kjer se dogajajo in kjer organi pri svojem delu najlaže zvedo za njih. Inšpekcije so sporadično razporejene po ozemlju Republike Slovenije (npr. Tržni inšpektorat RS je inšpekcijski organ Republike Slovenije, ki je organizacijsko povezan z Ministrstvom za gospodarstvo kot organ v

sestavi ministrstva. Na Tržnem inšpektoratu RS poteka delo na 26 lokacijah po celotnem ozemlju Republike Slovenije. Območne enote in inšpekcijske pisarne se ne ujemajo s številom upravnih enot in delujejo na različnih lokacijah; enako velja za Inšpektorat RS za delo z 12 območnimi enotami in pisarnami). Med inšpektorati in upravnimi enotami ni določene koordinacije, čeprav se njihovo delo prepleta skoraj na vseh področjih.

Inšpekcije bi se lahko vključile v sistem upravnih enot razen redkih, ki opravljajo specifična dela kot npr. rudarski inšpektorat. V sedanjem sistemu državne uprave so upravne enote s svojim razvejanim področjem pristojnosti tiste, ki bi lahko učinkoviteje zagotavljale delo inšpekcij. Z uvedbo *pokrajin* se bo pojavila nova oseba javnega prava, zato bo v prihodnje tudi zaradi tega treba zopet razmisliti o sedanji ureditvi. Kljub temu komisija meni, da bo predlog zakona z udeležbo ministra za javno upravo pripomogel k boljšim rezultatom, zato je predlog zakona **podprla**.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

DOPOLNITEV ODGOVORA MINISTRSTVA ZA ZDRAVJE

na vprašanje državne svetnice Petre Kersnič v zvezi s kadrovske zasedbo izvajalcev zdravstvenih storitev v diagnostičnem centru Medicor v

V zvezi z vašimi vprašanji glede kadrovske zasedbe v družbi MC Medicor, d.d., Ministrstvo za zdravje pojasnjuje naslednje:

Na podlagi predloženega seznama zaposlenih medicinskih sester je Ministrstvo za zdravje ugotovilo, da ima družba MC Medicor na podlagi delovnih dovoljenj zaposlenih 17 medicinskih sester, ki jim je bila na podlagi 11. člena zakona o priznavanju in vrednotenju izobraževanja (Ur. l. RS; št. 73/04) priznana srednja strokovna izobrazba oziroma so pripravništvo in strokovni izpit na področju zdravstvene dejavnosti opravile pred 25. junijem 1991 v eni od republik bivše SFR Jugoslavije. Glede na 31. člen pravilnika o pripravništvu in strokovnih izpitih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev na področju zdravstvene dejavnosti (Ur. l. RS, št. 33/04 in 38/06) pa morajo opraviti še strokovni izpit na Ministrstvu za zdravje in sicer delno oziroma v celoti.

Delo na področju zdravstvene nege odreja in usmerja na podlagi podjemne pogodbe višja medicinska sestra.

Ministrstvo za zdravje si je navedeni seznam pridobilo zaradi preverjanja pogojev, ki jih morajo pri zaposlovanju tujcev upoštevati slovenski delodajalci, državnemu svetu pa je z dopisom z dne 31.1.2006 glede na vprašanje državne svetnice Petre Kersnič obljubilo informacijo o stanju na področju kadrov, ki v družbi MC Medicor, d.d. opravljajo zdravstveno dejavnost.

Ministrstvo za zdravje je družbo MC Medicor d.d. na navedene nepravilnosti opozorilo in določilo rok treh mesecev za njihovo odpravo. Glede na to, da je MC Medicor nemudoma pristopil k reševanju navedenih nepravilnosti, Ministrstvo za zdravje zaenkrat ne bo ukrepalo, pač pa bo po navedenem roku ponovno preverilo izpolnjevanje pogojev za opravljanje dejavnosti na področju kardiovaskularne kirurške dejavnosti in invazivne diagnostike in terapije kardiovaskularnih bolezni, predvsem pa izvajanje zdravstvene nege in bo o tem ponovno obvestilo državni svet.

Vprašanje državne svetnice Petre Kersnič je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 4/06.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Marka Juvančiča **glede ustanovitve "slovenske sekcije" v bruseljski Evropski šoli**

Državni svet Republike Slovenije je na 51. seji, dne 21. 2. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Marka Juvančiča** glede ustanovitve "slovenske sekcije" v bruseljski Evropski šoli in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Marka Juvančiča in predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Marka Juvančiča se glasijo:

Ali drži očitek staršev slovenskih otrok v Bruslju, ki je bil v zadnjih dneh povzet v nekaterih slovenskih medijih, da je bilo pristojno ministrstvo premalo aktivno, da bi se v bruseljski Evropski šoli vendarle že ustanovila "slovenska sekcija"?

Ali je po mnenju ministrstva utemeljen pomislek staršev, da se z ustanovitvijo slovenske sekcije ne mudi in do kdaj lahko še traja tako stanje?

Katere ukrepe načrtuje pristojno ministrstvo, da bi bila sekcija vendarle ustanovljena in ali obstoji možnost, da se to zgodi pred začetkom predsedovanja Slovenije Svetu EU?

Ali ministrstvo v kratkem načrtuje sklic sestanka s starši slovenskih otrok v Bruslju (da bi med drugim vendarle prišlo tudi do poenotenja v tem trenutku očitno zelo različnih mnenj o potrebnosti slovenske sekcije v bruseljski Evropski šoli)?

Obrazložitev:

Slovenija še vedno ni ustanovila sekcije v bruseljski Evropski šoli, kar so, poleg starih članic EU storile že tudi nekatere nove države članice skupnosti. V primeru ustanovitve bi imeli slovenski otroci več ur slovenskega jezika (zdaj npr. v nekaterih razredih samo petkrat po 45 minut slovenščine na teden, medtem ko je za jezik sekcije, v katero je vpisan otrok, namenjeno devetkrat po 45 minut na teden), slovenščina pa bi bila tudi učni jezik za mnoge od drugih predmetov, kar danes na žalost ni primer - pouk vseh drugih predmetov poteka zgolj v tujem jeziku.

Slovensko sekcijo Evropske šole je potrebno ustanoviti v čim krajšem času in za dosego tega cilja podrediti vse druge parcialne, morda celo osebne ali druge ozke interese.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Jožeta Ilca glede ukrepov Varuha človekovih pravic v primeru Čmak - Šinkovec

Državni svet Republike Slovenije je na 51. seji, dne 21. 2. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Jožeta Ilca** glede ukrepov Varuha človekovih pravic v primeru Čmak - Šinkovec in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Varuhu človekovih pravic, da vprašanji preuči in nanju odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca se glasita:

1. Ali je varuh podal svoje mnenje o napadu Romana Čmaka na Jožeta Šinkovca in ocenil, komu so bile kršene človekove pravice?
2. Ali je varuh ali morebiti njegov namestnik obiskal poškodovanega Jožeta Šinkovca ali njegovo družino in se pozanimal za njegovo zdravstveno stanje?

Obrazložitev:

Roman Čmak je dne 22. 10. 2006 pri Dečji vasi hudo ranil Jožeta Šinkovca in s tem sprožil upor krajanov Ambrusa proti romski družini Strojan, saj je Roman Čmak živel v njihovem taboru.

Temu dogodku je nato sledila preselitev družine Strojan v Postojno in nato v okolico Ljubljane. Dogodek je bil medijsko odmeven.

Varuh človekovih pravic je vse postopke ocenjeval kot kršitev človekovih pravic Strojanovih, ksenofobijo proti Romom in nestrpnost ostalih proti njim. O tem dogodku je obvestil še organe Evropske unije in zapisal, da je v Sloveniji konec pravne države.

Nikakor se ne sme pozabiti, da je bil žrtev napada Jože Šinkovec, ki je utrpel tako hudo telesno poškodbo, da bi lahko preminil. Menda bo njegovo zdravje za vselej hudo okvarjeno. Jože Šinkovec je tudi človek in mu pripadajo človekove pravice. Nikjer ni bilo zaslediti, da bi Varuh človekovih pravic obsodil napad na Šinkovec Jožeta in njegove poškodbe. Če je temu tako, je potem varuhovo ravnanje dvolično.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Varuhu človekovih pravic, da vprašanji preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanju v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **pobude** Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve **v zvezi z Informacijo Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu o ustanovitvi Sveta za Slovence v zamejstvu**

Državni svet je na 51. seji, dne 21. 2. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05), obravnaval pobudo **Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve** v zvezi z Informacijo Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu o ustanovitvi Sveta za Slovence v zamejstvu in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

SKLEP :

Državni svet Republike Slovenije poziva predsednika Vlade Republike Slovenije, naj prouči možnost, da v Svet za Slovence v zamejstvu in v Svet za Slovence po svetu ter v njune pododbore, v delu, ki se nanaša na člane Sveta iz Republike Slovenije, imenuje tudi predstavnika Državnega sveta Republike Slovenije.

Obrazložitev:

Državni svet v okviru svojih pristojnosti posebno skrb in pozornost namenja položaju slovenske manjšine v Italiji, Avstriji ter na Madžarskem in Hrvaškem ter položaju Slovencev po svetu. Sestava državnega sveta, njegove pristojnosti ter v praksi uveljavljeno sodelovanje s civilno družbo omogočajo politično strankarsko in ideološko neobremenjeno skrb za Slovence zunaj Republike Slovenije.

V aprilu leta 2006 je Državni zbor sprejel sistemski zakon, ki naj bi uredil odnose Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja. Zakon vsebuje določbe o ustanovitvi dveh posebnih stalnih posvetovalnih teles vlade za področje razvojnega sodelovanja Republike Slovenije s Slovenci v zamejstvu in po svetu. Zakon določa, da ju sestavljajo predstavniki državnih organov, institucij, političnih organizacij in organizacij civilne družbe iz Republike Slovenije ter iz zamejstva in sveta. Oba sveta imata po zakonu pomembno vlogo pri izdelavi strateških ter razvojnih dokumentov.

16. januarja 2007 se je na ustanovni seji, ki jo je vodil predsednik Vlade RS, sestal svet za Slovence v zamejstvu. Ob tem je bilo napovedano, da se bo Svet v plenarni sestavi, kjer bodo obravnavana strateška vprašanja, srečeval dvakrat letno. S konkretnimi nalogami pa se bodo ukvarjali trije pododbori. Ugotavljamo, da v navedeni svet niso bili vključeni predstavniki državnega sveta.

Tako državni svet kot njegova Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve sta aktivno sodelovala v obravnavi predloga zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja v okviru zakonodajnega postopka. Vlada se je v svojem stališču z dne 14. 12. 2005 strinjala s predlogom državnega sveta, da se v sestavo stalnih posvetovalnih teles vključi tudi predstavnika državnega sveta ter da se med

nosilce sodelovanja med Republiko Slovenijo ter Slovenci v zamejstvu in po svetu vključi tudi državni svet.

V državnem svetu obstaja interes, da se njegovi predstavniki vključijo v pripravo in obravnavo strateških razvojnih dokumentov v obeh svetih.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Marka Juvančiča glede financiranja krajevnih in mestnih skupnosti v slovenskih občinah

Državni svet Republike Slovenije je na 51. seji, dne 21. 2. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Marka Juvančiča** glede financiranja krajevnih in mestnih skupnosti v slovenskih občinah in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Marka Juvančiča in predlaga Službi vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko in Ministrstvu za finance, da vprašanja preučita in nanje odgovorita.

Vprašanja državnega svetnika Marka Juvančiča se glasijo:

Ali se financiranje krajevnih in mestnih skupnosti v slovenskih občinah izvaja v skladu z veljavno zakonodajo?

V koliko občinah, ki imajo ožje dele lokalnih skupnosti opredeljene kot pravne osebe, v obdobju 2002-2006 finančni načrti ožjih delov niso bili vključeni v občinske proračune ter ali so bili tako sprejeti proračuni veljavni in zakoniti?

Katere konkretne ukrepe načrtuje pristojno ministrstvo za ureditev sistema financiranja ožjih delov in v kakšnem obdobju bodo ti ukrepi uvedeni?

Obrazložitev:

V Sloveniji je ustanovljenih preko 1.000 ožjih delov lokalnih skupnosti v različnih formalnih oblikah, ki pa v mnogih primerih nimajo na ustrezen način prenesenih nalog, pa slednje vseeno izvajajo na podlagi prakse iz preteklih desetletij, niti ni urejeno njihovo financiranje.

Še posebej je problematično delovanje takrat, ko finančni načrti mestne, četrtne ali krajevne skupnosti niso vključeni v občinski proračun.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Službi vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko in Ministrstvu za finance, da vprašanja preučita in v skladu s 96.

členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovorita.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Marka Juvančiča glede javnih vodovodnih sistemov v državi

Državni svet Republike Slovenije je na 51. seji, dne 21. 2. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Marka Juvančiča** glede javnih vodovodnih sistemov v državi in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Marka Juvančiča in predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Marka Juvančiča se glasijo:

Koliko javnih vodovodnih sistemov v državi je še vedno v upravljanju mestnih, četrtnih ali krajevnih skupnosti, vodovodnih oziroma krajevnih odborov? Koliko od teh (našteto po skupinah) izpolnjuje z zakoni predpisane pogoje za opravljanje javne gospodarske službe "oskrbe s pitno vodo" in koliko jih teh pogojev ne izpolnjuje? Koliko odločb inšpekcijskih služb o izreku denarne kazni in koliko odločb za prepoved izvajanja navedene javne gospodarske službe je bilo v obdobju zadnjih petih letih izdano posameznim institucijam? Do kdaj (do katerega leta) bo pristojno ministrstvo v sodelovanju z lokalnimi oblastmi zagotovilo, da bodo javne vodovodne sisteme upravljala javna podjetja oziroma institucije, ki izpolnjujejo vse predpisane pogoje?

Obrazložitev:

V mnogih primerih v Republiki Sloveniji se dogaja, da tudi še v letu 2007 javne vodovodne sisteme upravljajo institucije, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev urejanje te problematike pa se izvaja zelo počasi ali pa se (v nekaterih lokalnih okoljih) sploh ne izvaja.

Zaradi navedenega se, poleg nespoštovanja veljavne zakonodaje, pojavljajo mnoge negativne okoliščine, med katerimi je izpostaviti vsaj naslednje:

- vprašanje glede zagotavljanja neoporečne pitne vode posameznim državljanom oziroma občanom,
- izpad predpisanih taks in s tem izpad prihodkov državnega oz. občinskih proračunov in

– različnost cen količine porabljene vode celo znotraj posamezne občine in s tem neenakost občanov pred zakonom.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Marka Juvančiča glede evropskega satelitskega radio-navigacijskega sistema Galileo

Državni svet Republike Slovenije je na 51. seji, dne 21. 2. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Marka Juvančiča** glede evropskega satelitskega radio-navigacijskega sistema Galileo in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Marka Juvančiča in predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Marka Juvančiča se glasijo:

Kakšni so realni izgledi, da bo Republika Slovenija vendarle pridobila sedež prve EU institucije v naši državi, in sicer Evropskega satelitskega radio-navigacijskega sistema Galileo?

Ali bo odločitev o tem znana po zasedanju Evropskega sveta marca 2007?

Kakšni so tehnološki, gospodarski in politični vidiki pridobitve sedeža navedene institucije?

Ali ima Slovenija izdelan "rezervni scenarij" in katere so še evropske institucije, za sedež katerih bi lahko kandidirala in si jih prizadevala pridobiti naša država?

Obrazložitev:

Pridobitev sedeža "Galilea" je za Slovenijo izrednega pomena in bi med drugim prispevala k ustvarjanju nadaljnje pozitivne podobe naše države v uniji kakor tudi širše v svetu, saj gre v okviru navedenega projekta za vzpostavitev prve svetovne infrastrukture za satelitsko radijsko navigacijo, posebej prilagojeno za civilne namene.

Upošteva se predhodno navedbo pa je med članicami unije kar nekaj držav, ki si prizadevajo za sedež, zato je utemeljeno, da Slovenija ves čas, do sprejema končne

odločitve, izvaja aktivnosti za uspešen razplet dogovarjanja in za dejansko pridobitev sedeža.

V tem kontekstu velja izreči podporo vsem aktivnostim Ministrstva za zunanje zadeve, ki si prizadeva za pozitivno rešitev tega primera za Slovenijo.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.